

تماشاخانه سنگلج

میزبان «ایرانی‌تن‌ها» می‌شود

نمایش «ایرانی تن‌ها» نوشته روح‌الله سمیع یا کارگردانی هانا صالحی راداز ۱۲ آبان در تماشاخانه سنگلج روی صحنه می‌رود. نمایش «ایرانی تن‌ها» که هانا صالحی‌راد آن را کارگردانی کرده از روز دوشنبه ۱۲ آبان ساعت ۱۷ اجرای خود را در تماشاخانه سنگلج آغاز می‌کند. این نمایش که نوشته روح‌الله سمیع است وقایع غروب روز عاشورا را از منظری دیگر به نمایش می‌گذارد. در خلاصه داستان این نمایش آمده‌است: «پس از غروب عاشورا و خروج سپاه اموی از کربلا شیری به آنجا وارد شده و عهده‌دار نگهبانی از بدن‌های بر خاک مانده می‌شود و با مردارخواران صحرا مبارزه می‌کند» مشاور کارگردان این پروژه حسن شفیع‌ی است و در آن محمدمهدی عظیمی، حسن شفیع‌ی، علی پیلهور، هادی شبانی، شیوا کوشکانی، مسیح ساوچی‌نیا و مجتبی ترکمان بازی می‌کنند و امیرحسین صفاپور نیز در این نمایش نقالی می‌کند. موسیقی محمد همتی و نوازندگان آریسن یمینی‌نژاد، محمد همتی و مسلم صالحی راد هستند.

اسماعیل خلیج نمایشنامه‌ای

از حمید جلیلی را روی صحنه می‌برد

اسماعیل خلیج، کارگردان تئاتر با نمایشنامه «دوستان با محبت» نوشته حمید جلیلی به صحنه بازمی‌گردد. اسماعیل خلیج، نویسنده، بازیگر و کارگردان شناخته‌شده‌تئاتر به زودی، نمایشنامه «دوستان با محبت» به قلم حمید جلیلی را به صحنه می‌آورد. «دوستان با محبت» روایت سه رفیق قدیمی تئاتر است که سال‌ها پس از درگذشت یکی از آنها، دختر او تصمیم می‌گیرد آخرین نوشته پدرش را با همکاری دو دوست بزم‌مانده‌اش بر صحنه زنده کند. این اثر، سفری احساسی و نوستالژیک میان خاطره، رفاقت و بازگشت به صحنه‌است؛ بازگشتی به عشق نخستین، یعنی تئاتر.

اسماعیل خلیج، «دوستان با محبت» را پس از نمایش «جمعه‌کشی» که نزدیک به هفت سال از اجرای آن در پردیس تئاتر شهراد می‌گذرد، روی صحنه خواهد برد.

نواقامت امریکای برنده نوبل به دست ترامپ!

نویسنده و نمایشنامه‌نویس برجسته نیجریه‌ای و برنده جایزه نوبل ادبیات، اعلام کرد که دولت ترامپ‌اندکسرنامی که دولت ترامپ‌گدزنامۀ او را لغو کرده است.

به گزارش ایسنا، «ولۀ سونیکا»، نویسنده و منتکر

۹۱ ساله نیجریه‌ای و برنده جایزه نوبل ادبیات، اعلام کرد

که دولت ترامپ گدزنامۀ او را لغو کرده‌است. سونیکا در یک نشست خبری گفت: «می‌خواهم به کنسولگری امپیمان بدهم که از لغو ویزایم کاملاًراضی‌ام. من دیگر ویزای ندارم، من ممنوع‌الورودم.» سونیکا که در سال ۱۹۸۶ جایزه نوبل ادبیات را دریافت کرد، پیش‌تر اقامت دائم امریکا را داشت، اما پس از پیروزی ترامپ در انتخابات سال ۲۰۱۶، گرین‌کارت خود را از بین برد. او گمان می‌کند اظهارات اخیرش که در آن ترامپ را با دیکتاتور اگاندایی «عیدی‌امین» مقایسه کرده‌بود، در تصمیم اخیر سفارت امریکا نقش داشته است. به گفته او، کنسولگری امریکا در لاگوس او را برای مصاحبه‌ای به منظور بازنگری در گذرنامه فراخوانده بود، اما او از حضور در این مصاحبه خودداری کرد.

سونیکا در نشست‌ی خبری با لحنی طنزآمیز این نامه را «نامه عاشقانه‌ای عجیب از سوی سفارت» توصیف کرد و از نهادهایی که قصد دعوت او به امریکا را دارند خواست وقت خود را تلف نکنند. او در ادامه اظهاراتش گفت که موضوع لغو ویزای ابرایش اهمیت ندارد، اما از سرکوب مهاجران در امریکا ابراز نگرانی کرد و گفت: «این مسئله درباره من نیست، وقتی می‌بینیم مردم را از خیابان جمع می‌کنند و ما‌ها باید پدید می‌شوند، کودکان از والدین‌شان جدا می‌شوند... اینهاست که نگارم می‌کند».

رویداد

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سر‌دبیر: غلامرضا صدیقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰-۸۸۵۴۶۶-۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir
| روزنامه جوان | شماره ۷۴۲۸ | پنج‌شنبه ۲۸ آبان ۱۴۰۴ | ۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ | اذان ظهر: ۱۱:۴۸ | غروب آفتاب: ۱۷:۱۱ | اذان مغرب: ۱۷:۳۱ | شب‌شمه شرعی: ۲۳:۰۵ | اذان صبح فردا: ۵:۰۱ | طلوع آفتاب فردا: ۶:۲۵ |

پیامبر صلی‌الله علیه و آله:

پرستش، هفت بخش است

و بر تر ین بخش آن طلب

روزی حلال است.

گزدیده تحف‌العقول:ج ۱۷

فقدان نقشه راه و مسیر کشف استعدادها در فیلم کوتاه

ضعف در تولید محتوای داده محور، باعث شد‌میدود پوشش رسانه‌ای جشنواره پرانکندو عمدتاً محدود به رسانه‌های داخلی باقی بماند.

این در حالی است که بین‌المللی‌سازی واقعی مستلزم ارائه تصویری حرفه‌ای و منسجم به رسانه‌های جهانی است. انتشار یک «کتابچه سالانه سینمای کوتاه» به شامل داده‌های آماری و تحلیل‌های محتوایی می‌تواند جشنواره را از سطح یک «برگزارکننده» به «مرجع دانشی» ارتقا دهد. بین‌المللی‌سازی جشنواره نیز نیازمند بازتعریف‌جدی است. حضور نمادین چند میهمان یا اثر خارجی به خودی خود به معنای بین‌المللی بودن نیست. ایجاد پل‌های پایدار از طریق برگزاری پنل‌های انتقال تجربه با متخصصان مرجع، انعقاد تفاهنامه‌های تبادل‌ی با جشنواره‌های معتبر و به ویژه راه‌اندازی «بازار فیلم کوتاه» برای معرفی آثار به بخش‌کنندگان و پلتفرم‌های بین‌المللی، از ضرورت‌های تحقق این هدف است. تعریف شاخص‌های کلیدی عملکرد برای اندازه‌گیری دستاوردهای بین‌المللی، امکان ارزیابی عینی را فراهم می‌آورد. در حوزه آموزش و توانمندسازی، کارگاه‌های جشنواره عمدتاً حالت مقدماتی و فاقد خروجی عملی بودند. طراحی مسیرهای آموزشی سطح‌بندی‌شده برای سطوح مختلف فیلمسازان و ارائه دوره‌های تخصصی در مراحل پیش از جشنواره می‌تواند هم به کیفیت آثار ارسالی بیفزاید و هم جشنواره را از نقش «غربال‌گر» به «توانمندساز» ارتقا دهد.

جشنواره و پیچینگ تجربه!

ضعف در چرخه انتخاب آثار و توازن ژانری، تصویر جشنواره را به یک رویداد سلیقه‌ای تقلیل داده‌است. سطح کیفی اکثر آثار راه یافته به جشنواره در حد این رویداد فرهنگی با سابقه نبود و شاید بتوان گفت بیش از نیمی از فیلم‌ها تولیدات دانشجویی بودند که برای تست و تجربه‌اندوزی و نه یک رقابت بین‌المللی تأویذ شده بودند و بیشتر شبیه به یک پیچینگ ارائه تجارب شخصی افراد در جمع دانشجویی بود. در کنار این ضعف‌ها، جشنواره فیلم کوتاه تهران از نقاط قوت قابل توجهی نیز برخوردار است که از جمله آنها می‌توان به نقش تاریخی در معرفی استعدادها، ایجاد چرخه تولید نمایش بازخورد، برگزاری منظم این رویداد و توجه به مسائل اجتماعی در آثار منتخب اشاره کرد. با این حال، این نقاط قوت در غیاب ساختارهای دانشی و صنعتی پایدار به طور کامل به فعل در نمی‌آیند. برای تحول در جشنواره، تعریف شاخص‌های کلیدی عملکرد و اجرای نظرسنجی‌های استاندارد از متخصصان جایگزین برای رویدادهای جانیی است. در جمع‌بندی نهایی مسیر اصلاح جشنواره نه پیچیده، بلکه نیازمند اراده، نظم و جسارت برای ترجیح گفتوگو‌های دشوار و خروجی‌های مستند بر آیین‌های ظاهری است. اعتبار واقعی از مسیر شفافیت، کیفیت تجربه مخاطب و اتصال به جهان حرفه‌ای به دست می‌آید. با چیدمان دوباره اتاق‌های مختلف این «خانه اول سینمای کوتاه ایران» شامل آثار داوری، آموزش، رسانه، بازار و آرشو، جشنواره می‌تواند از محلی صرفاً برای اعطای جایزه به موتور راهبری یک اکوسیستم زنده تبدیل شود که توانایی معرفی آثار برتر به رسانه‌ای جشن جهان را دارد.

مصطفی شاه کریمی /مهدی صالحی

در ارزیابی چهل و دومین جشنواره فیلم کوتاه تهران اگر چه می‌توان از نقاط قوتی مانند استمرار چرخه تولید و نمایش برای فیلمسازان جوان و حفظ جایگاه نمادین آن در تقویم فرهنگی کشور سخن گفت، اما از تقای حرفه‌ای و تثبیت اعتبار بین‌المللی جشنواره مستلزم مواجهه بی تعارف با ضعف‌های ساختاری و محتوایی آن است.

این ضعف‌ها در سطوح راهبری، برنامه‌ریزی، تجربه مخاطب و معرفی آثار در سطح جهانی تیبلور یافته و بدون اصلاح شفاف و مبتنی بر شاخص‌های سنجش، جشنواره از نقش باقوه خود به عنوان موتور محرک سینمای کوتاه فاصله خواهد گرفت. این اتفاق از آن رو مهم‌است که فیلم کوتاه را پیشران اصلی و آینده‌فیلم‌های بلند سینمایی می‌دانند و هر چه این رویداد قوی‌تر و با طراحی رفیافت‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت راهبردی و عالمانه همراه باشد، قطعاً چشم‌انداز آینده سینما کشورمان چه در حوزه تربیت فیلمسازان خیره و کاربلد و چه در حوزه تولید محتواهای ارزشمند و گرۀ‌گشا، امیدوارکننده‌تر خواهد شد.

■ ■ ■

آنچه در سینمای ایران و جشنواره‌های آن در حال وقوع است، تنها بر اساس یک روند تقویمی و بدون پشتوانه راهبردی و ترسیم نقش راه آینده است. به کلام بهتر هر آنچه به عنوان استعداد فیلم شاخص مورد توجه قرار می‌گیرد، ابتدا با تلاش‌های فردی خود آن شخص است و هیچ ربطی به جشنواره‌ها و نقش‌راه احتمالی آینده سینما ندارد چه اینکه سرنوشت بسیاری از آنها به‌خصوص فیلمسازان شهرستانی کم شدن در گذر ایام به خاطر استیلای نگاه مرکز محور و تهرانیزه شده مدیران است. صرفاً بر اساس صدفه و اتفاق، تلاش‌های انفرادی یک استعداد در فلان جشنواره دیده می‌شود، اما دریغ از یک خط برنامه‌ریزی برای کشف و پرورش استعدادهایی خود‌ساخته و پرباقته در گوشه گوشه کشورمان که با خون و دل‌خوردن سعی در عملیاتی کردن آرزوها و استعدادهای شان دارند. حالا این فیلم با فیلمساز ممکن است در دوره سوم یک جشنواره بروز کند یا دوره پنجاهم آن یک روز نام‌شان می‌شود موج نو روزگار دیگر می‌شود موج مرده! منتها در اصل ماجرا هیچ تغییری صورت نمی‌گیرد و در بر همان پاشنه سابق می‌چرخد تا

■ جشنواره بین‌المللی تک‌زبانها!

در حوزه اطلاع‌رسانی و رسانه، جشنواره از فقدان یک ساختار حرفه‌ای رنج می‌برد. نبود کیت رسانه‌ای چندزبانه، دسترسی دشور به اطلاعات و

مستند

ناگفته‌هایی از زندگی روی سکوهای نفتی در خلیج فارس

در گفت‌وگوی «جوان» با فرید پناه‌نژاد، مستندساز

«سکو» روایتی از رنج و پایداری مردان نفت در دل دریاست

عاطفی شود. می‌خواستم تماشاگر ایرانی و غیرایرانی در کند که پشت هر بشکه نفت، زندگی و رنجی نهفته است. پناه‌نژاد درساره روند تولید و فیلمبرداری اظهار داشت: فیلمبرداری در آب‌های جزیره سیری انجام شد. این جزیره حدود ۷۰ کیلومتر از سواحل ایران فاصله دارد و حتی ۳۰ کیلومتر هم جلوتر رقییم تا در مرز آب‌های آزاد ایران وامارات تصویربرداری کنیم. در مجموع شش سفر به منطقه داشتم؛ یکی برای پژوهش و پنج سفر برای فیلمبرداری.

وی افزود: زمستان‌ها با طوفان و بادهای شدید روبه‌رو بودیم و گاهی برای گرفتن یک پلان پنج روز روی سکو می‌ماندیم، چون هلیکوپتر و کشتی نمی‌توانستند ما را برگردانند. تابستان هم گرمای ۴۵ درجه و رطوبت ۹۰ درصد کار را تقریباً غیرممکن می‌کرد، حتی دوربین‌ها از شدت گرما از کار می‌افتادند و مجبور بودیم آنها را جلوی کولر خنک کنیم تا دوباره شروع به کار کنند. این کارگردان درباره مرحله نهایی تولید گفت: فیلم در حال حاضر در بخش فنی قرار دارد و صداگذاری و تصحیح رنگ آن در حال انجام است. ما فیلم را برای بخش نمایش جشنواره سینماحقیقت ارسال کرده‌ایم و امیدواریم نمایش موفقی داشته باشد. با توجه به ماهیت جهانی فیلم، حتماً ترجمه می‌شود و برای بخش بین‌المللی آماده خواهد شد. پناه‌نژاد در بخش دیگری از گفت‌وگوی خود به دیگر از پلان‌ها، ریز شعله روشن مانده اشاره کرد و گفت: یکی از لحظه‌هایی که فراموش نمی‌کنم زمانی بود که در یکی از سفرها، کاپیتان هندی کشتی ما درباره خلیج فارس حرف می‌زد. او می‌گفت در هند بارها با هموطنانش بحث کرده، چون آنها می‌گفتند خلیج عربی، اما او با افتخار می‌گفت خلیج فارس، چون تاریخ و هویت این آب‌ها ایرانی است. این برآیم عجیب و زیبا بود که یک خارجی چنین غریبی نسبت به سرزمین ما پیدا کرده است. وی ادامه داد: در یکی دیگر از پلان‌ها، ریز شعله روشن فلر نفتی، یکی از کارگران را دیدم که قلاب ماهیگیری‌اش را در آب انداخته بود. تصویری شاعرانه از زندگی در میان آتش و دریا، همان تضاد عجیبی که کل مستند بر آن بنا شده است. پناه‌نژاد فیلمسازان امروز ما فیلم‌های کم‌دی حتی یک لیخنند هم بر را «یک بشکه بیشتر» گذاشته بودم، اما در نهایت به نظم رسید نام «سکو» هم دقیق‌تر است و هم بامسماتر، چون همه چیز از همانجا آغاز می‌شود! از همان سکوهایی که زندگی و مرارت انسان‌ها را در خود پنهان کرده‌اند.

سینما

جعفر دهقان:

تا فیلمنامه‌نویس خوب نداشته باشیم به سینمای متعالی نمی‌رسیم

پیدا کنیم. نمی‌دانم با اتفاقاتی که دارد رخ می‌دهد آیا آینده سینمای ما بهتر خواهد شد یا نه؟ آیا می‌تواند از سینمای دهه ۶۰ و ۷۰ با این وضعیت بهتر شود؟ من بعدی می‌دانم، اما پیش‌نیاز ساخت یک فیلم بلند یقیناً همین فیلم‌های کوتاه است. فیلم‌های کوتاه سبب می‌شود فیلمسازان خوبی رشد کنند. این فیلم‌های کوتاه باعث می‌شود تا فیلمسازان جوان بیایند و اندیشه‌های نو را به سینمای ما تزریق کنند. دنبال تکنیک‌های خاص، جلوه‌های ویژه عجیب و دوربین‌های آن چنانی نباشید، با همین موبایل هم می‌توان فیلم خوب ساخت. باید ایمن «تکنیک‌زدگی» را از خودمان دور و به «احساس»، «لطافت» و «روح انسان‌ها» توجه کنیم. دهقان درباره فیلم‌های به تکرار افتاده اجتماعی بیان کرد: این مسیر اشتباه است و برمی‌گردد به تفکرات خود چند ملیاری‌دهه‌ای بیاید و تنها ادا دربیارد. شاید این مشکل به تفکر آن فیلمساز یا تهیه‌کننده‌ای بازگردد که سرمایه‌ای را آورده و به فکر بازگشت آن است. در این سینما هنوز یک فیلم کم‌دی خوب بر پایه موقعیت ساخته نشده است. همچنین اینکه اگر مقداری نقد در یک فیلم وجود داشته باشد، آن را تبدیل به یک فیلم اجتماعی نمی‌کند. ما هنوز مفهوم طنز، اجتماع و کار فرهنگی را به‌طور دقیق نمی‌دانیم. وقتی به اینها فکر کنیم و درست دربیابیم‌شان خیلی از مشکلات حل می‌شود.

جعفر دهقان با ارزیابی وضعیت امروز سینمای ایران از نقش و اهمیت فیلمنامه و نویسنده خوب در ساخت یک فیلم گفت، جعفر دهقان، بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون که وی را با بازی در آثاری چون «یوسف پیامبر»، «مردان آنجلس» و «یتیم‌خانه ایران» به یاد می‌آوریم درباره این جشنواره و مسیر فعلی سینمای ایران عنوان کرد: من نمی‌گویم که سینمای ایران در مسیر افول قرار دارد، من می‌گویم که تفکر فیلمسازان امروز ما با تفکر فیلمسازان دهه‌های گذشته زمین تا آسمان متفاوت شده‌است. با اینکه فیلمسازان ما از امکانات و تجهیزات به‌روزتری نسبت به گذشته برخوردارند، فیلم‌های امروز حس و حال ندارد و به شکلی بی‌روح است. شاید فیلمسازان به دنبال آن هستند تا در انتخاب محدودیت دارند. آموزش، رسانه، بازار ضعیف بودن کارش نیست، بلکه داوران در انتخاب محدودیت دارند. اما آموزش، رسانه، بازار است که دلسرد نشود و با انگیزه بیشتر برای سال آینده تلاش کنید. ادامه دادن و پشتکار، رمز موفقیت واقعی است.